

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Růžena Hotová, 29. 7. 1921 – 1. 10. 2015*

Autor práce: Romana Antlová

Obor studia: Sociální a charitativní práce

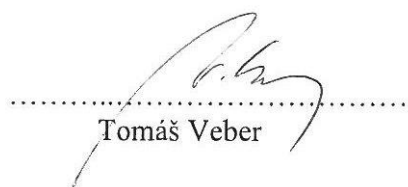
Posudek vypracoval: Mgr. et Mgr., Bc. Tomáš Veber, Th.D.

Datum: 18. 5. 2017

Studentka Romana Antlová ve své bakalářské práci poměrně inovativním stylem zpracování ukazuje na možné využití tzv. domácí paměti, tedy archiválií „uložených“ často bez jakékoli odborné péče v krabicích od banánů, přepravkách od jablek, brambor apod. Archiválií, které tu takřka „zbyly“ po předchozích generacích, po našich známých, příbuzných, kamarádech, kolezích z práce atd., často hodnotných souborů s vysokou výpovědní hodnotou, ale nakonec dříve či později sdílejících osud svých někdejších producentů. Kolegyně Romana Antlová se pokusila jeden takový téměř mrtvý fond archiválií využít – a já se domnívám, že se jí to podařilo.

Ve své práci představuje osudy ženy z německé jazykové menšiny, své „tety“ Růženy Hotové (1921–2015), rozené Neuberg. Sleduje její osudy, podkreslené velkými dějinami, s využitím rodinného archivu studentky se vydáváme po stopách dnes zaniklých míst a sledujeme ve své podstatě velmi napínavý, ač jinak dosti obyčejný příběh silného ženského charakteru. Ačkoli prameny promlouvají v práci Romany Antlové dominantně, autorka prozrazuje svým přístupem znalost historických metod, neboť se nespokojí s prostou výpovědí pramenů, kombinuje je, pracuje s odbornou literaturou dostupnou ke studovanému období, navíc svou práci dovedně chronologicky rámuje – od historie rodu po nástup komunistické diktatury (tedy po r. 1948). Svou práci dělí do sedmi kapitol, jejichž obsah je určován strukturací dominantního pramene, totiž paměťmi Růženy Hotové. Lze jistě namítnout, že škála literárních zdrojů mohla být širší, na straně druhé lze však jako pozitivum práce zdůraznit zpřístupnění pramenů osobní povahy, a to člověka pocházejícího z minority, výhledově spíše trpěné.

Ač autorka nijak nezakrývá svůj osobní interes a ovlivnění zkoumanou osobností, subjektivní náhled netrpí jindy obvyklými „dojmy a rozmary“ tvůrkyně. Práci hodnotím stupněm **výborně**, neboť dle mého soudu osobitě a netradičně, ale přece splňuje nároky kladené na tento typ prací na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Autorku samu vyzývám, aby při obhajobě znovu pečlivě zdůvodnila chronologické omezení svého portréту na léta do roku 1948.

Tomáš Veber